

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om tillämpning av rådets förordning om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn, samt till vissa lagar som har samband med den

Ärende

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om tillämpning av rådets förordning om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn, samt till vissa lagar som har samband med den (RP 21/2022 rd).

Beredning i utskott

Utskottets betänkande: Lagutskottet (LaUB 5/2022 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om tillämpning av rådets förordning om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag innehåller kompletterande bestämmelser om tillämpningen i Finland av rådets förordning (EU) 2019/1111 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn, nedan *rådets förordning*.

Riksdagens svar RSV 47/2022 rd

2 §

Definition

I denna lag avses med *avgörande* ett sådant avgörande, en sådan officiell handling eller en sådan registrerad överenskommelse som avses i artikel 2 i rådets förordning och som har meddelats, upprättats eller ingåtts i en annan medlemsstat i Europeiska unionen.

3 §

Behandling av ärenden som gäller överföring av behörighet

Vid behandlingen av ärenden som gäller överföring av behörighet enligt artiklarna 12 och 13 i rådets förordning tillämpas utöver den förordningen dessutom vad som i 4–7 § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i konventionen om behörighet, tillämplig lag, erkännande, verkställighet och samarbete i frågor om föräldraansvar och åtgärder till skydd för barn samt om tillämpning av konventionen (435/2009) föreskrivs om att bifalla framställningar, göra framställningar, höra parterna och söka ändring.

4 §

Översättningar

När ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat görs gällande i Finland, kan en översättning av innehållet i fritextfälten i de intyg som avses i artiklarna 29, 36, 47, 49 och 66 i rådets förordning ges in på engelska i stället för på finska eller svenska, om inte något annat följer av artikel 55.2 i den förordningen.

För anskaffningen av de översättningar som avses i rådets förordning svarar sökanden.

5 §

Verkställighetsförfarande

Ett verkställbart avgörande som meddelats i en annan medlemsstat verkställs i Finland genom samma förfarande som ett avgörande som meddelats i ett motsvarande ärende i Finland.

Ett avgörande som i en annan medlemsstat meddelats om återlämnande av ett barn som olovligt bortförts eller kvarhållits verkställs dock med iakttagande av vad som i lagen om verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt (619/1996) föreskrivs om verkställighet av beslut som gäller vårdnad om barn.

6 §

Delgivning

Om verkställighet av ett avgörande som har meddelats i en annan medlemsstat begärs hos tingsrätten, ska de handlingar som avses i artikel 55.1 i rådets förordning delges den person mot

Riksdagens svar RSv 47/2022 rd

vilken verkställighet begärs, med iakttagande av bestämmelserna i 11 kap. i rättegångsbalken om delgivning av stämning.

När verkställighet begärs direkt hos utmätningssmannen, sköts delgivningen enligt 1 mom. av utmätningssmannen med iakttagande av bestämmelserna i 3 kap. 40 § i utsökningsbalken (705/2007) om bevislig delgivning.

7 §

Prövning av skäl för vägran

Om inte något annat följer av 8 §, ska en ansökan där det yrkas att erkännande av ett avgörande ska vägras med stöd av artiklarna 38, 39, 50 eller 68 i rådets förordning och en ansökan om fastställande av att skäl för att vägra erkännande av ett avgörande inte föreligger prövas av den tingsrätt som avses i 10 kap. 11 § i rättegångsbalken. Om ansökan endast gäller ett avgörande om föräldraansvar eller ett avgörande enligt vilket ett barn ska återlämnas till en annan medlemsstat, prövas ansökan av den tingsrätt som avses i 10 kap. 13 § i rättegångsbalken.

Om det i ett ärende som avses i 1 mom. inte annars finns någon behörig domstol, är Helsingfors tingsrätt behörig domstol.

Om inte något annat följer av rådets förordning, iakttas vid behandlingen av ärendet vad som i 8 kap. i rättegångsbalken föreskrivs om behandling av ansökningsärenden.

8 §

Prövning av skäl för vägran i samband med verkställighet

Om ett ärende som gäller verkställighet av ett avgörande om vårdnad om barn eller umgängesrätt, av ett avgörande om återlämnande av barn eller av ett avgörande om rättegångskostnader är anhängigt vid en domstol och den person mot vilken verkställighet begärs, genom en ansökan eller på något annat sätt, yrkar att erkännande eller verkställighet av avgörandet ska vägras med stöd av artiklarna 39, 50, 56.6, 68.2 eller 68.3 i rådets förordning, prövar domstolen yrkandet i samband med verkställighetsärendet. Om verkställighet av ett avgörande har begärts hos utmätningssmannen i stället för hos domstolen, framställs yrkandet om vägran hos utmätningssmannen. Utmätningssmannen ska då överföra verkställighetsärendet och yrkandet om vägran för avgörande till den tingsrätt som avses i 10 kap. 14 § i rättegångsbalken och underrätta dem som har del i saken om överföringen.

En ansökan om att erkännande eller verkställighet ska vägras i fråga om ett annat avgörande än ett sådant som avses i 1 mom. prövas av tingsrätten med iakttagande av 7 §.

9 §

Uppskjutande av verkställighetsförfarande

Beslut om uppskjutande av verkställighetsförfarandet enligt artikel 56 i rådets förordning fattas av den domstol eller myndighet som handlägger verkställighetsärendet.

Riksdagens svar RSV 47/2022 rd

10 §

Utfärdande av intyg

Intyg som avses i artikel 36 i rådets förordning ska på begäran utfärdas av den domstol eller myndighet som har meddelat beslutet eller fastställt överenskommelsen.

I artikel 49 i rådets förordning avsedda intyg över att ett beslut eller en överenskommelse inte längre är verkställbara eller att beslutets eller överenskommelsens verkställbarhet har begränsats ska på ansökan utfärdas av den domstol eller myndighet som har skjutit upp eller förbjudit verkställigheten eller som har meddelat ett avgörande till följd av vilket ett tidigare beslut inte längre är verkställbart eller har begränsad verkställbarhet.

11 §

Rättelse av fel i intyg

Den domstol eller myndighet som har meddelat ett avgörande ska på ansökan eller självant rätta skriv- eller räknepel eller andra därmed jämförbara klara fel i ett intyg som domstolen eller myndigheten utfärdat med stöd av rådets förordning, med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna om rättelse av fel i domar och beslut.

12 §

Återkallelse av intyg för privilegierade avgöranden

Om ett intyg som avses i artikel 47 i rådets förordning med beaktande av de krav som fastställs i den artikeln har beviljats felaktigt, ska den domstol eller myndighet som utfärdat intyget på ansökan eller självant återkalla intyget. Den som har del i saken ska ges tillfälle att bli hörd. Ändring i ett beslut om återkallelse av intyg får sökas med iakttagande av bestämmelserna om sökande av ändring i beslut av den berörda domstolen eller myndigheten.

Återkallelsen ska antecknas i det ursprungliga intyget, om det är möjligt. Om ändring har sökts i ärendet, ska fullföljdsdomstolen underrättas om återkallelsen.

13 §

Intyg över uppfyllda förutsättningar för rättshjälp

Ett intyg enligt artikel 74.2 i rådets förordning över att en part enligt finsk lag uppfyller förutsättningarna för rättshjälp utfärdas av en i lagen om statens rättshjälps- och intressebevakningsdistrikt (477/2016) avsedd rättshjälpsbyrå.

14 §

Centralmyndighet

Den centralmyndighet som avses i artikel 76 i rådets förordning är i Finland justitieministeriet.

Riksdagens svar RSV 47/2022 rd

Polisen och andra myndigheter ska på begäran lämna justitieministeriet handräckning för att utreda ett barns vistelseort och förhållanden samt i övrigt för skötseln av de uppgifter som enligt rådets förordning ankommer på centralmyndigheten.

15 §

Ärenden som gäller placering av barn

Om det till justitieministeriet lämnas en i artikel 82.1 i rådets förordning avsedd begäran som gäller placering av ett barn i Finland, ska justitieministeriet överföra begäran till det välfärdsområde inom vars område man avser placera barnet, eller om placeringsorten inte har specificerats i begäran, till det välfärdsområde som enligt 17 § i barnskyddslagen (417/2007) beslutar om ordnandet av placeringen av barnet.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om välfärdsområden tillämpas på Åland på kommunerna i landskapet Åland.

16 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 15 § träder dock i kraft först den 1 januari 2023.

Lagens 15 § tillämpas redan från och med den 1 augusti 2022 så att begäran i stället för till välfärdsområdet överförs till ett i 6 § i socialvårdslagen (710/1982) avsett av kommunen utsett organ i den kommun inom vars område man avser placera barnet, eller, om placeringsorten inte har specificerats i begäran, i den kommun som enligt 17 § i barnskyddslagen beslutar om ordnandet av barnskyddet.

Lag

om ändring av lagen angående vårdnad om barn och umgängesrätt

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen angående vårdnad om barn och umgängesrätt (361/1983) 29 a §, 34 § 3 mom., 41 § 1 mom., 42 a §, 43 § 4 mom., 44 §, 45 § 1 mom. och 46 § 1 mom., sådana de lyder, 29 a § i lag 436/2009, 34 § 3 mom., 42 a § och 45 § 1 mom. i lag 1155/2004, 41 § 1 mom. i lag 190/2019 och 43 § 4 mom., 44 § och 46 § 1 mom. i lag 662/2015, samt *fogas* till lagen nya 6 b, 35 a, 35 b och 46 a § som följer:

Riksdagens svar RSV 47/2022 rd

6 b §

Åtgärder för ordnande av vårdnaden om barn i vissa situationer

När ett välfärdsområde fått veta att ett barn till följd av vårdnadshavarens död inte har någon vårdnadshavare, ska välfärdsområdet rådgöra med personer som står barnet nära och vid behov göra en ansökan till domstolen om förordnande av vårdnadshavare och intressebevakare för barnet.

När ett barn av annan orsak än den som nämns i 1 mom. stadigvarande vårdas av någon annan än barnets vårdnadshavare, ska välfärdsområdet vidta åtgärder för att ordna vårdnaden om barnet genom ett avtal eller ett domstolsbeslut, om detta ska anses motiverat med tanke på barnets bästa.

Bestämmelser om brådskande placering av barn finns i barnskyddslagen (417/2007).

29 a §

Bestämmelsernas subsidiaritet

Bestämmelserna i 19—21 och 23—29 § tillämpas endast om inte något annat följer av rådets förordning (EG) nr 2201/2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000, nedan 2003 års Bryssel IIa-förordning, eller rådets förordning (EU) 2019/1111 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn, nedan 2019 års Bryssel IIa-förordning, eller av ett fördrag som är bindande för Finland. Bestämmelser om vilkendera förordningen ska tillämpas finns i artikel 100 i 2019 års Bryssel IIa-förordning.

34 §

Grunder för vägran att förordna att ett barn skall återlämnas

Om barnet omedelbart före det olovliga bortförandet eller kvarhållandet varit bosatt i någon annan av Europeiska unionens medlemsstater än Danmark, ska vid avslag med stöd av 1 mom. 2 punkten på ansökan om återlämnande dessutom tillämpas vad som föreskrivs i artikel 27.3 i 2019 års Bryssel IIa-förordning.

35 a §

Berättigade till hjälp av centralmyndigheten

Den som i Finland eller någon annan stat som tillträtt Europarådskonventionen har fått ett beslut som gäller vårdnad om barn eller umgängesrätt eller ett sådant beslut som avses i 26 § kan be justitieministeriet vidta åtgärder för att få beslutet erkänt eller verkställt i en annan konventionsstat.

Riksdagens svar RSV 47/2022 rd

En person eller inrättning eller något annat organ vars rätt att ta vård om ett barn har kränkts genom att barnet olovligt bortförts eller olovligt kvarhållits, kan be justitieministeriet vidta åtgärder för att få ett förordnande om återlämnande av barnet med stöd av Haagkonventionen.

Den begäran som avses i 1 och 2 mom. kan också göras av en centralmyndighet i en stat som tillträtt Europarådskonventionen eller Haagkonventionen.

35 b §

Avslag av justitieministeriet

Justitieministeriet kan vägra ge sådan hjälp som avses i Europarådskonventionen och Haagkonventionen, om det är klart att det inte enligt de konventionerna finns förutsättningar för att ge hjälp.

Sökanden eller, om ansökan har gjorts genom en främmande stats centralmyndighet, centralmyndigheten ska genast underrättas om vägran och grunderna för vägran.

41 §

Rättshjälp och kostnaderna för återlämnande

I följande ärenden ska sökanden på begäran beviljas rättshjälp kostnadsfritt, även om rättshjälp inte annars skulle kunna beviljas:

- 1) återlämnande av barn,
 - 2) verkställighet av sådana förordnanden om återlämnande av barn som har meddelats i Finland,
 - 3) erkännande eller verkställighet av sådana beslut om vårdnad om barn eller umgängesrätt som har meddelats i en stat som har tillträtt Europarådskonventionen.
- — — — —

42 a §

Förhållandet mellan lagen och 2003 års Bryssel IIa-förordning samt 2019 års Bryssel IIa-förordning

Om 2003 års Bryssel IIa-förordning eller 2019 års Bryssel IIa-förordning tillämpas på ett ärende som gäller erkännande eller verkställighet av ett beslut som har meddelats i en främmande stat, ska bestämmelserna i 36—41 § inte tillämpas på ärendet.

Om barnet omedelbart före ett olovligt bortförande eller kvarhållande har varit bosatt i någon annan av Europeiska unionens medlemsstater än Danmark, ska utöver bestämmelserna i detta kapitel artiklarna 23—29 i 2019 års Bryssel IIa-förordning tillämpas på förfarandet i ett ärende som gäller återlämnande av barnet.

Riksdagens svar RSV 47/2022 rd

43 §

Verkställbarheten av beslut som inte vunnit laga kraft

Vad som föreskrivs i 3 mom. ska inte tillämpas, om 2003 års Bryssel IIa-förordning eller 2019 års Bryssel IIa-förordning tillämpas på verkställigheten av ett beslut som har meddelats i en främmande stat.

44 §

Sändande av beslut för verkställighet

När domstolen med stöd av 30 § har bestämt att ett barn ska återlämnas, ska den sända beslutet till den behöriga utmätningsmannen och uppmana denne att skyndsamt se till att beslutet verkställs så som föreskrivs i 46 §.

När domstolen har fastställt att ett beslut som har meddelats i en främmande stat kan verkställas i Finland ska den på sökandens begäran sända beslutet och ansökan om verkställighet till den behöriga tingsrätten, om beslutet är verkställbart med stöd av 43 § 3 mom. Tingsrätten ska skyndsamt se till att beslutet verkställs så som föreskrivs i 45 §.

Bestämmelser om sändande för verkställighet av en dom som med stöd av 2003 års Bryssel IIa-förordning förklarats verkställbar utfärdas särskilt.

45 §

Verkställighet av beslut som meddelats i en främmande stat

Ett beslut om vårdnad om barn och umgängesrätt som har meddelats i en främmande stat och som i Finland har fastställts vara verkställbart ska verkställas så som bestäms i lagen om verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt. Verkställigheten får dock inte inledas efter att barnet har fyllt 16 år. Angående verkställigheten av ett beslut som har meddelats i en främmande stat och som är verkställbart enligt 2003 års Bryssel IIa-förordning eller 2019 års Bryssel IIa-förordning föreskrivs särskilt.

46 §

Verkställighet av förordnanden om att barn ska återlämnas

Ett sådant förordnande om återlämnande av ett barn som har meddelats med stöd av 30 § ska verkställas genom att barnet hämtas. Vid verkställigheten av förordnandet ska dessutom i övrigt iakttas lagen om verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt, om inte något annat följer av 2 eller 3 mom. eller av 46 a §.

Riksdagens svar RSV 47/2022 rd

46 a §

Säkringsåtgärder vid verkställighet av förordnanden om att barn ska återlämnas

Om det behövs för att trygga verkställigheten av ett förordnande om att ett barn ska återlämnas och för att tillgodose barnets bästa, kan Helsingfors tingsrätt på ansökan av vårdnadshavaren eller utmätningsmannen bestämma om säkringsåtgärder enligt 17 § i lagen om verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt eller om att välfärdsområdesmyndigheten tillfälligt ska placera barnet på en anstalt som ägs eller upprätthålls av staten eller välfärdsområdet eller i annan lämplig vård. Förordnandet kan meddelas utan att den som har del i saken hörs, om hörandet kan äventyra syftet med säkringsåtgärden.

I synnerligen brådsnande fall som avses i 1 mom., där det inte finns möjlighet att begära Helsingfors tingsrätts förordnande i saken, kan utmätningsmannen på yrkande av vårdnadshavaren eller på tjänstens vägnar omedelbart ta hand om barnet. Välfärdsområdesmyndigheten ska då placera barnet i enlighet med 1 mom.

Utmätningsmannen ska omedelbart underrätta Helsingfors tingsrätt om en åtgärd som avses i 2 mom. Tingsrätten ska så snart som möjligt efter att underrättelsen inkommit förordna om en interimistisk säkringsåtgärd i enlighet med 1 och 4 mom. eller bestämma att åtgärden ska återkallas.

En interimistisk säkringsåtgärd om vilken Helsingfors tingsrätt har bestämt med stöd av 1 och 3 mom. är i kraft den tid som tingsrätten har bestämt, högst en vecka. Ändring i tingsrättens beslut får sökas genom besvär. På åtgärden tillämpas i övrigt vad som i 25 § i lagen om verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt föreskrivs om interimistiska säkringsåtgärder.

Denna lag träder i kraft den
först den 1 januari 2023.

20 . Lagens 6 b, 35 a, 35 b och 46 a § träder dock i kraft

Lag

om ändring av 33 § i lagen om verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt (619/1996) 33 § 4 mom., sådant det lyder i lag 1156/2004, som följer:

Riksdagens svar RSv 47/2022 rd

33 §

Verkställighet av beslut som har meddelats i en främmande stat samt av förordnanden om återlämnande av barn

Om ett beslut som meddelats i någon annan medlemsstat i Europeiska unionen beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt ska verkställas i Finland enligt rådets förordning (EG) nr 2201/2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000, sker verkställigheten i enlighet med denna lag. Om ett beslut som meddelats i någon annan medlemsstat i Europeiska unionen beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt eller återlämnande av barn ska verkställas i Finland enligt rådets förordning (EU) 2019/1111 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn, sker verkställigheten i enlighet med den förordningen, denna lag och lagen om tillämpning av rådets förordning om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn (/). Bestämmelser om vilkendera förordningen som ska tillämpas finns i artikel 100 i den sistnämnda förordningen. På verkställigheten av beslut som avses i de nämnda förordningarna tillämpas inte 1 och 2 mom. i denna paragraf.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 119 § i äktenskapslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i äktenskapslagen (234/1929) 119 § 5 mom., sådant det lyder i lag 1154/2004, som följer:

119 §

Bestämmelserna i 1–3 mom. ska tillämpas endast om inte något annat följer av rådets förordning (EU) 2019/1111 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn, eller av ett fördrag som är bindande för Finland.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 8 § i lagen om erkännande och verkställighet av nordiska domar angående privaträttsligt anspråk

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om erkännande och verkställighet av nordiska domar angående privaträttsligt
anspråk (588/1977) 8 § 4 mom., sådant det lyder i lag 1157/2004, som följer:

8 §

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska inte tillämpas, om rådets förordning (EG) nr 2201/2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 eller rådets förordning (EU) 2019/1111 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn, tillämpas på ett ärende som gäller verkställigheten av ett beslut. Bestämmelser om vilkendera förordningen som ska tillämpas finns i artikel 100 i den sistnämnda förordningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 17 § i barnskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i barnskyddslagen (417/2007) 17 § 1 mom., sådant det lyder i lag 437/2009, som följer:

17 §

Ordnande av barnskydd i vissa specialsituationer

Om ett ärende som gäller placering av ett barn i familje- eller anstaltsvård ska avgöras i Finland enligt rådets förordning (EU) 2019/1111 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn, eller enligt ett fördrag som är bindande för Finland, men det enligt 16 § inte finns något väl-

Riksdagens svar RSV 47/2022 rd

färdsområde som är skyldigt att ordna denna vård, ska myndigheterna i det välfärdsområde inom vars område barnets senaste bonings- eller vistelsekommun fanns besluta hur vården ska ordnas. Har barnet inte haft någon bonings- eller vistelsekommun i Finland, ska beslutet fattas av myndigheterna i det välfärdsområde inom vars område barnets föräldrar eller någondera av dem är bosatt eller vistas eller, om ingendera av föräldrarna är bosatt eller vistas i Finland, av myndigheterna i det välfärdsområde inom vars område föräldrarna eller någondera av dem senast var bosatt eller vistades. Har ingendera av föräldrarna haft bonings- eller vistelsekommun i Finland, ska beslutet fattas av myndigheterna i Helsingfors stad. Beslutar man att ordna familje- eller anstaltsvård för barnet i Finland, ska vården ordnas och kostnaderna betalas av det välfärdsområde vars myndigheter fattade beslutet enligt bestämmelserna ovan.

— — — — —

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om temporär ändring av 17 § i barnskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt i barnskyddslagen (417/2007) 17 § 1 mom., sådant det lyder i lag 437/2009, som följer:

17 §

Ordnande av barnskydd i vissa specialsituationer

Om ett ärende som gäller placering av ett barn i familje- eller anstaltsvård ska avgöras i Finland enligt rådets förordning (EU) 2019/1111 om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn, eller enligt ett fördrag som är bindande för Finland, men det enligt 16 § inte finns någon kommun som är skyldig att ordna denna vård, ska myndigheterna i barnets senaste bonings- eller vistelsekommun besluta hur vården ska ordnas. Har barnet inte haft någon bonings- eller vistelsekommun i Finland, ska beslutet fattas av myndigheterna i den kommun där barnets föräldrar eller någondera av dem är bosatt eller vistas eller, om ingendera av föräldrarna är bosatt eller vistas i Finland, av myndigheterna i den kommun där föräldrarna eller någondera av dem senast var bosatt eller vistades. Har ingendera av föräldrarna haft bonings- eller vistelsekommun i Finland, ska beslutet fattas av myndigheterna i Helsingfors stad. Beslutar man att ordna familje- eller anstaltsvård för barnet i Finland, ska vården ordnas och kostnaderna betalas av den kommun vars myndigheter fattade beslutet enligt bestämmelserna ovan.

— — — — —

Riksdagens svar RSv 47/2022 rd

Denna lag träder i kraft den _____ 20 _____ och gäller till och med den 31 december 2022.

Helsingfors 29.4.2022

På riksdagens vägnar

talman

generalsekreterare